

УДК 331.548:331.36

НЕОБХІДНІСТЬ ВИЗНАЧЕННЯ ТРАЄКТОРІЇ ОСОБИСТОЇ КАР'ЄРИ

Студ. А.С. Сміян, гр. БЮ-4-12

Наук. керівник доц. А.О. Дворецький

Київський національний університет технологій та дизайну

Реалізація людського капіталу, у значній мірі, залежить від врахування індивідуальних здібностей кожної особистості. Це у свою чергу впливає на продуктивність і якість праці та, як наслідок, конкурентоспроможність країни у цілому. Це зумовлює важливе питання: що сприяє більш повному розкриттю людських здібностей у процесі проходження етапів кар'єри.

Узагальнюючи думки науковців щодо поняття «кар'єра» визначимо її, в широкому розумінні, як спосіб життя, адже вона включає загальне ставлення особистості до власного ствердження і самопізнання. Ці дві складові є невід'ємними в процесі особистісного розвитку, який передбачає щоденну працю над собою, постійне самовдосконалення та розширення кругозору.

Трудова кар'єра складається з 6 періодів, а саме:

1. Підготовчий етап (до 25 років), охоплює процес отримання людиною освіти.
2. Етап становлення (25-30 років) передбачає набуття досвіду в обраній галузі, пошук нових методів та способів ефективної реалізації своєї діяльності.
3. Етап просування (30-45 років) по службі, перекваліфікації, зміни власного статусу.
4. На етапі збереження (45-60 років) людина намагається утримати всього, що в неї є.
5. Завершальний етап (60-65 років) насичений необхідністю передавати здобуті знання, підготовкою до виходу на пенсію і забезпечення стабільного матеріального становища, яке дозволить задовольняти потреби в майбутньому.
6. Пенсійний етап (після 65 років). Кар'єра завершується, і з'являється можливість реалізувати себе в інших напрямках.

Успішна кар'єра характеризується повнотою реалізації потенціалу особистості, створенням нормальних матеріальних умов існування, а також, гармонією в психічному та світоглядному аспектах. Чинниками, які створюють такий результат є такі: усвідомлений вибір траєкторії особистої кар'єри з врахуванням власних сильних та слабких сторін; систематичний розвиток особистості; постійний пошук того «місця» де найповніше розкривається потенціал.

Результатом усвідомленого вибору траєкторії особистої кар'єри має стати здобуття спеціалізованої або вищої освіти за індивідуальною освітньою програмою. Проте в Україні, на жаль, і досі, така практика не здобула широко розповсюдження.

Однією з важливих причин такого стану є відсутність самої постановки питання про необхідність наукового підходу до процесу вибору закладу спеціалізованої чи вищої освіти. Як правило, абітурієнти вступають до ВНЗ спираючись на деякі свої суб'єктивні побажання та фінансові можливості сім'ї.

Загострення цього питання оголить інші дві проблеми: наявність методології здійснення такого вибору, а також, фахівців які трансформуватимуть результати в конкретні індивідуальні освітні програми. І на останок ВНЗ мають трансформувати свої методи роботи. Аби бути здатними задовольнити такі вимоги й, у той же час, надавати освітні послуги, результати яких корелюватимуться з Національною рамкою кваліфікації.

Отже, реалізація усвідомленого підходу до вибору траєкторії особистої кар'єри в нашій країні підвищить реалізацію потенціалу майбутніх фахівців, адже, освітні програми будуть створюватись виходячи з індивідуальності особистості. Однак, задля реалізації такого амбіційного проекту необхідно ще здійснити значну роботу, зокрема, спрямовану на його науково-методичне обґрунтування. Що й стане предметом подальших досліджень авторів даного дослідження.